

skete i 1999 med 48 indvandrerbørn, og hvor mange danske der havde tb, og hvor mange indvandrerbørn der havde tb.

Jeg synes, at fru Yvonne Herløv Andersen skulle tage de ord om racisme i sig igen.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Til fru Yvonne Herløv Andersen: Jeg vil godt have et ja eller et nej og komme med et eksempel. Hvis nu vi ved, at der i et østligt land eller vestligt land, eller hvor de kommer fra, florerer en speciel, meget, meget smitsom sygdom, vil fru Yvonne Herløv Andersen så sige, at vi beskytter Danmark mod at få denne smitsomme sygdom, hvis vi siger: I dette land skal vi altså have en test, inden man kommer ind i Danmark, for vi vil ikke give den videre til vores befolkning. Er det så racisme, eller er det at beskytte den danske befolkning?

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Nu er det jo så heldigt, at man ikke kan blive dømt fra den her talerstol, men jeg tager ikke noget i mig igen. Det eneste, jeg ærgrer mig over, er, at vi ikke har sagt det noget før.

Jeg vil sige vedrørende smitsomme sygdomme udefra og alvoren ved dem, at jeg bestemt ikke lægger skjul på, at jeg synes, det er bekymrende. Jeg har bare en anden metode til at løse det, det er forskellen. Jeg har forklaret heroppefra i dag, hvad vi gjorde, da det drejede sig om difteritis. Og det er virkelig en alvorlig sygdom. Den satte man fælles ind over for gennem et vaccinationsprogram. Det var det, der skulle til derovre. Det havde man nemlig ikke nogen erfaring med. Så det hjalp vi dem med.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Inger Marie Bruun-Vierø som ordfører.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Vores tidligere ombudsmand, desværre nu afdøde professor Lars Nordskov Nielsen, har sagt mange kloge ord i tidens løb. En gang holdt han et foredrag om grænsen mellem orden og frihed, som jeg var så heldig at overvære.

Hans budskab til politikerne var, at vi skulle tænke os grundigt om, hver gang vi følte os fri-stet til via lovgivning at gribe ind i borgernes personlige frihed.

Jeg kom til at tænke på Lars Nordskov Niensens budskab, da jeg læste beslutningsforslaget

om obligatorisk helbredstjek af udlændinge fra lande uden for Norden, EU og Nordamerika. For hvad er det egentlig, vi vinder, hvis vi går ind for beslutningsforslaget, og hvad er det, vi taber? Eller kort sagt: Er orden vigtigere end frihed i denne sag?

Jeg vil regne op, hvad vi taber: Iværksættelse af tvangsselementet vil stride mod fundamentale principper for undersøgelse og behandling i det danske sundhedsvæsen.

Anvendelse af tvang over for bestemte grupper af tilrejsende vil være diskriminerende og stride mod internationale konventioner.

Forslaget er i strid med den af Folketinget vedtagne aidspolitik, som blandt andet bygger på frivillighed, anonymitet samt åben, direkte og ærlig information.

Og hvad ville vi så vinde på bekostning af den personlige frihed? Så vidt jeg kan se, er der ingen synderlig dokumenterbare gevinster, hvad angår smittespredning, og i hvert fald ikke af en størrelsesorden, der kan begrunde et tvangsindgreb.

Man kan således ikke hævde, at målet helliger midlet i denne sag. Grænsen mellem orden og frihed er derfor let at trække. Frihed – eller rettere sagt frivilligheden – bør der derfor fortsat værnes om.

Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte beslutningsforslaget. Men vi er selvfølgelig meget villige og interesserede i at diskutere, hvad der kan fremme både helbredstjek og behandlinger.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

I sundhedspolitik som i så mange andre af livets forhold kommer man generelt længst med gode tilbud. Vi har taget godt imod mennesker, vi har givet mennesker i vores omgivelser trygge rammer at leve i. Det er vores politik. Den er helt i modsætning til Dansk Folkepartis politik, som bruger enhver anledning til at tegne et billede af flygtninge og indvandrere som potentielle kriminelle, som potentielle voldtægtsforbrydere, og, som det er gældende i det her tilfælde, prøver at tegne et billede af, at de, der er mørke i huden, sikkert har tuberkulose eller hiv. Vi er ikke med på den linje.

Den er ikke alene usmagelig, den er faktisk også forkert, hvis man vil opnå det, man påstår at man vil opnå, nemlig at tage hånd om folk,